

Abstrakt

Hlavním tématem diplomové práce *Právo na ochranu osobnosti ve vztahu k médiím* je konflikt dvou ústavně zaručených práv – práva na ochranu osobnosti a svobody projevu. Obě tato práva jsou zakotvena v Listině základních práv a svobod a z toho důvodu požívají stejné úrovně právní ochrany. Jako rovnocenná práva si však mohou konkurovat. Diplomová práce tato práva hodnotí a jejich konflikty analyzuje.

Diplomová práce je rozdělena do čtyř základních kapitol, kterými jsou Právo na ochranu osobnosti fyzické osoby, Svoboda projevu jako základ mediálního práva, Právo na ochranu osobnosti versus svoboda projevu v judikatuře Ústavního soudu a Vývoj médií a jeho vliv na ochranu osobnosti fyzické osoby.

V první a druhé části práce analyzuje právo na ochranu osobnosti a svobodu projevu. Tyto kapitoly se věnují pramenům obsahujícím úpravu těchto práv, základním pojmům vymezujícím tato práva, jejich významu, mezím a možnostem jejich omezení. Třetí část diplomové se zabývá obecnými principy, podle kterých by měly být řešeny jednotlivé konflikty práva na ochranu osobnosti fyzické osoby se svobodou projevu a analyzuje konkrétní judikaturu českých soudů. V části čtvrté je pak nastíněn vývoj médií od počátku 70. let 20. století s důrazem na jejich vliv na ochranu osobnosti fyzické osoby.

Na základě analýzy čtyř základních částí hledá diplomová práce odpověď na základní otázku, zda je právní úprava týkající se konfliktů práva na ochranu osobnosti se svobodou projevu obsažená v právním řádu České republiky dostačující. Po vypracování těchto čtyř částí práce dochází k závěru, že tato právní úprava není dostačující. Hlavním důvodem, ze kterého práce vyvozuje nedostatečnost úpravy, je její stručnost, která klade obrovské nároky na rozhodovací činnost jednotlivých soudů. Důsledkem minimalistické úpravy jednotlivých práv je možnost odchýlné interpretace a vymezení odlišného obsahu těchto práv. Úprava tak nesplňuje základní požadavek právní jistoty. Dalším nedostatkem úpravy je minimální reakce zákonodárce na technický vývoj a s tím související vývoj oblasti médií, která prostřednictvím svobody projevu velmi často zasahují do osobnostních práv. Například problematiku tzv. nových médií, která umožňují téměř každému možnost okamžitého zveřejnění vlastního názoru, zákonodárce zcela ignoruje.